COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.11.2020
COM(2020) 746 final

Recomandare de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

privind politica economică a zonei euro

{SWD(2020) 276 final}

Recomandare de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

privind politica economică a zonei euro

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 136, coroborat cu articolul 121 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice[1], în special articolul 5 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice[2], în special articolul 6 alineatul (1),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului pentru politică economică,

întrucât:

(1) Ca urmare a pandemiei de COVID-19, economia zonei euro a cunoscut o recesiune bruscă și profundă în prima jumătate a anului 2020 și rămâne vulnerabilă la criza sanitară care încă mai persistă. Criza provocată de pandemia de COVID-19 a generat o serie de șocuri derivate de anvergură în ceea ce privește cererea și oferta, care s-au tradus printr-o scădere așteptată a PIB-ului cu 7,8 % în 2020. În prezent, se estimează că redresarea din 2021 va fi mai lentă decât se preconiza anterior, iar deviația PIB semnificativă, de aproximativ -7,0 % din PIB-ul potențial în 2020, nu va dispărea până la sfârșitul anului 2021. Există un grad ridicat de incertitudine în ceea ce privește perspectivele economice, din cauza evoluției pandemiei și a schimbărilor de comportament ale agenților economici. Acțiunea promptă la nivel național și la nivelul Uniunii, inclusiv prin intermediul pachetului Next Generation EU (NGEU), a contribuit în mod decisiv la compensarea unora dintre consecințele negative ale șocului și la stabilizarea piețelor. Atât consumul privat, cât și investițiile au fost grav afectate, ceea ce a influențat și prețurile și salariile. De asemenea, perspectivele de pe piața muncii au luat o turnură nefavorabilă, întrerupând ameliorările înregistrate în ultimii șapte ani. Cu toate acestea, datorită punerii în aplicare cu succes a unor măsuri strategice ambițioase în toate statele membre – cum ar fi schemele de lucru cu program redus și alte politici de sprijin pentru a evita concedierile în masă și pierderile mari de venit – creșterea șomajului a fost atenuată printr-o scădere a ratelor

[1] JO L 209, 2.8.1997, p. 1.
[2] JO L 306, 23.11.2011, p. 25.

de participare pe piața muncii, deoarece lucrătorii descurajați au părăsit piața forței de muncă, combinată cu o scădere a numărului total de ore lucrate.

(2) Criza provocată de pandemia de COVID-19 accentuează divergențele economice dintre statele membre din zona euro. Aceste divergențe au la origine mai mulți factori, printre care: intensitatea și momentul șocului inițial al COVID-19; dimensiunea și importanța economică relativă a sectoarelor cu o intensitate mare a contactelor (de exemplu, turismul și ospitalitatea) și diferențele de marjă de manevră bugetară disponibilă. Aceste diferențe au un impact asupra încrederii, investițiilor și perspectivelor de creștere, precum și asupra disparităților regionale care existau înainte, dar care este posibil să fi fost exacerbate. Pe termen mai lung, actuala criză provocată de pandemia de COVID-19 riscă să aibă efecte negative permanente asupra potențialelor diferențe de creștere și de venituri, cauzate de diminuarea capitalului uman și fizic (atât material, cât și imaterial). Aceasta s-ar putea traduce printr-o creștere și mai redusă a productivității muncii și a veniturilor.

(3) Reacția rapidă și fermă din partea Uniunii, inclusiv prin intermediul pachetului Next Generation EU (NGEU), care cuprinde Mecanismul de redresare și reziliență (MRR), a crescut încrederea pieței și a arătat unitatea statelor membre pentru un efort coordonat de relansare a creșterii economice și de consolidare a rezilienței economice și sociale. De asemenea, o serie de noi instrumente pentru Uniune și zona euro au fost deja adoptate imediat. Aceste instrumente oferă deja o plasă de siguranță pentru lucrători (prin Instrumentul european de sprijin temporar pentru atenuarea riscurilor de șomaj într-o situație de urgență - SURE)[3], pentru întreprinderi (printr-un regim al Băncii Europene de Investiții) și pentru statele membre, în vederea stabilizării costurilor de finanțare ale datoriei suverane, inclusiv prin intermediul Mecanismul european de stabilizare financiară al Instrumentului de sprijin în contextul crizei provocate de pandemie[4]. Răspunsul politic al Uniunii a inclus, de asemenea, activarea clauzei derogatorii generale din Pactul de stabilitate și de creștere și un cadru temporar pentru a utiliza flexibilitatea normelor UE privind ajutoarele de stat[5]. Fondurile aferente politicii de coeziune au fost redirecționate înspre necesitățile cele mai acute prin Inițiativa plus pentru investiții în răspunsul la coronavirus (CRII și CRII+)[6].

(4) Punerea în aplicare a unor politici bine concepute în contextul NGEU și al instrumentului său principal, MRR, va ajuta statele membre să inițieze reforme care favorizează creșterea economică și să ridice nivelul și calitatea investițiilor, în concordanță cu realizarea obiectivelor de reziliență și dublă tranziție verde și digitală. Ele ar trebui să contribuie la consolidarea capitalului uman, să susțină tranzițiile profesionale reușite ale lucrătorilor, care, împreună cu fondurile politicii de coeziune, vor fi esențiale pentru a asigura coeziunea, pentru a încuraja productivitatea și pentru a consolida reziliența economică și socială. Obiectivele de creștere ale UE și dificultățile structurale naționale, inclusiv cele identificate în recomandările specifice fiecărei țări pentru 2019 și 2020, sunt esențiale. Strategia anuală privind creșterea durabilă (ASGS[7]), care promovează aceste obiective, introduce șapte inițiative

[3] JO L 159, 20.5.2020, p. 1-7.
[4] https://www.consilium.europa.eu/media/44011/20200508-pcs-term-sheet-final.pdf
[5] JO C 91I, 20.3.2020, p. 1-9, JO C 112I, 4.4.2020, p. 1-9, JO C 164, 13.5.2020, p. 3-15, JO C 218, 2.7.2020, p. 3-8.
[6] JO L 99, 31.3.2020, p. 5-8.
[7] COM/2020/575 final

emblematice: (1) accelerarea, (2) renovarea, (3) reîncărcarea și realimentarea, (4) conectarea, (5) modernizarea, (6) dezvoltarea și (7) recalificarea și perfecționarea. Aceste inițiative emblematice reprezintă provocări comune care necesită investiții și reforme coordonate. Statele membre ar trebui să canalizeze investițiile, să pună în aplicare reforme și să integreze mai mult lanțurile lor de valoare în aceste domenii emblematice. Regulamentul propus privind Mecanismul de redresare și reziliență prevede, printre altele, că planurile de redresare și reziliență ale statelor membre din zona euro trebuie să fie în concordanță cu provocările și prioritățile identificate în recomandarea Consiliului privind politica economică a zonei euro. Această coerență trebuie luată în considerare la evaluarea planurilor de redresare și reziliență.

(5) Zona euro are nevoie de o combinație de politici care să aducă un sprijin, să fie coordonate, cuprinzătoare și coerente pentru a atenua impactul pandemiei de COVID-19. Scopul este să se limiteze orice impact negativ pe termen lung asupra pieței muncii, să se reducă divergențele economice și sociale semnificative, să se remedieze dezechilibrele și alte riscuri de importanță globală și, în sens mai larg, să se evite consecințele negative asupra creșterii economice potențiale pe termen mediu. Coerența între cele trei dimensiuni de bază ale mixului de politici privind zona euro – monetară, fiscală și structurală – este esențială pentru asigurarea unei orientări politice globale favorabile zonei euro.

(6) Intervențiile rapide ale Băncii Centrale Europene (BCE) în materie de politică monetară au vizat menținerea intactă a canalelor de transmisie monetară și protejarea stabilității prețurilor pe termen mediu. BCE a anunțat achiziții suplimentare substanțiale de active din sectoarele public și privat, care se vor ridica la 1 470 de miliarde EUR prin Programul de achiziționare de active (PAA, 120 de miliarde EUR până la sfârșitul anului 2020)[8] și prin Programul de achiziții de urgență în contextul pandemiei (PEPP, 1 350 de miliarde EUR până cel puțin la jumătatea anului 2021)[9].

(7) Se preconizează că orientarea fiscală va fi extrem de expansionistă în 2020 și va rămâne favorabilă în 2021 atât la nivelul zonei euro, cât și la nivel național. Coordonarea politicilor bugetare naționale, cu respectarea deplină a Pactului de stabilitate și de creștere, este esențială pentru a răspunde în mod eficace la șocul provocat de pandemia de COVID-19 și pentru a asigura buna funcționare a uniunii economice și monetare (UEM). La 20 martie 2020, Comisia a concluzionat că economia UE se confruntă cu o încetinire marcată a creșterii economice și că sunt îndeplinite condițiile pentru a activa clauza derogatorie generală din Pactul de stabilitate și de creștere. Această concluzie a fost aprobată de miniștrii de finanțe ai statelor membre[10]. Statele membre au introdus măsuri bugetare considerabile pentru a stopa pandemia și pentru a oferi sprijin persoanelor fizice și întreprinderilor afectate în mod deosebit, inclusiv sprijin excepțional sub formă de lichidități, în principal prin intermediul garanțiilor oferite societăților și băncilor pentru a asigura fluxul de credit. La nivelul UE, va fi furnizat un sprijin bugetar coordonat suplimentar, în special prin intermediul MRR.

(8) Consecințele economice ale epidemiei de COVID-19 au un impact negativ semnificativ asupra finanțelor publice. Atunci când condițiile economice și de

---

8 JO L 157, 15.6.2016, p. 28–32.

9 JO L 91, 25.3.2020, p. 1–4.

10 https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2020/03/23/statement-of-eu-ministers-of-finance-on-the-stability-and-growth-pact-in-light-of-the-covid-19-crisis/

sănătate o permit, o reorientare a politicilor bugetare către realizarea unor poziții bugetare prudente pe termen mediu, inclusiv prin eliminarea treptată a măsurilor de sprijin pentru întreprinderi și cetățeni, va contribui la asigurarea sustenabilității finanțelor publice pe termen mediu. Acest lucru trebuie să se facă astfel încât să se diminueze impactul crizei asupra societății și asupra pieței muncii. Reformele care vizează îmbunătățirea componenței bugetelor naționale și asigurarea sustenabilității finanțelor publice pe termen mai lung, inclusiv în ceea ce privește schimbările climatice și provocările în materie de sănătate, par deosebit de relevante. Îmbunătățirea componenței bugetelor naționale, în special prin revizuirea cheltuielilor și prin cadre eficiente privind achizițiile publice, poate crea o marjă bugetară atât de necesară. Practicile de înverzire a bugetelor pot contribui și ele la remedierea dificultăților legate de atenuarea schimbărilor climatice și protecția mediului. Sistemele de sănătate și de protecție socială adecvate, eficiente și favorabile incluziunii oferă o protecție indispensabilă celor care au mai multă nevoie, joacă un rol esențial ca stabilizatori automați și trebuie să mențină sustenabilitatea finanțelor publice. În mod similar, reformele care consolidează funcționarea pieței muncii, a capitalurilor, a produselor și a serviciilor – printr-o punere în aplicare și secvențiere corespunzătoare – sporesc potențialul de producție, evitând, în același timp, un impact negativ pe termen scurt asupra cererii agregate.

(9) Criza provocată de pandemia de COVID-19 consolidează importanța reformelor în vederea unor sisteme de venituri publice mai eficiente și mai echitabile. Întrucât sarcina fiscală asupra costului forței de muncă în majoritatea statelor membre din zona euro rămâne ridicată, acest lucru include deplasarea sarcinii fiscale către baze fiscale care afectează negativ mai puțin oferta de forță de muncă, productivitatea, investițiile și creșterea economică, ținând seama, în același timp, de impactul distributiv aferent. O utilizare sporită a taxelor de mediu și/sau a altor forme de tarifare a externalităților poate contribui la creșterea durabilă prin stimularea comportamentelor „mai verzi”. Măsurile care vizează combaterea planificării fiscale agresive și a evitării obligațiilor fiscale, atât la nivel internațional, cât și la nivelul Uniunii, pot face ca sistemele fiscale să devină mai eficiente și mai echitabile. În plus, globalizarea și digitalizarea economiei au creat un decalaj între locul în care este creată valoarea și locul în care sunt plătite impozitele. În cadrul OCDE au loc lucrări pentru a găsi o soluție globală bazată pe consens pentru a remedia problema dificultăților fiscale care decurg din digitalizarea economiei.

(10) Concentrarea la începutul perioadei a reformelor care abordează problema blocajelor în calea investițiilor și constrângerile legate de ofertă are o relevanță deosebită, având în vedere nivelul ridicat de incertitudine creat de șocul epidemiei de COVID-19 și efectul negativ al acesteia asupra investițiilor. Măsurile care accelerează absorbția fondurilor UE și o utilizare eficace și eficientă a resurselor sunt esențiale, în special în statele membre care au rămas în urmă la acest capitol și în care fondurile UE finanțează o parte semnificativă a investițiilor. Reformele care reduc sarcina administrativă a societăților (de exemplu, digitalizarea administrațiilor publice, inclusiv identificarea electronică, reformele judiciare) și împiedică utilizarea abuzivă a fondurilor (de exemplu, corupția, frauda și combaterea spălării banilor[11]) pot

[11] Comunicarea COM (2019) 360 final a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 24 iulie 2019 - Către o mai bună punere în aplicare a cadrului UE privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

îmbunătăți mediul de afaceri și pot contribui la încurajarea investițiilor, a creării de locuri de muncă și a creării de întreprinderi.

(11) Criza provocată de pandemia de COVID-19 a dus la pierderi substanțiale de venituri pentru multe întreprinderi și prezintă riscuri pentru solvabilitatea întreprinderilor din zona euro. Existența unor cadre eficace de insolvență joacă un rol crucial în sprijinirea întreprinderilor viabile care se confruntă cu probleme temporare și asigură închiderea ordonată a întreprinderilor neviabile. Îmbunătățirea cadrelor de insolvență poate contribui, de asemenea, la rezolvarea problemei creșterii probabile a creditelor neperformante și la menținerea creditelor pentru economie prin facilitarea punerii în ordine a bilanțurilor bancare și stimularea investițiilor transfrontaliere pe termen mai lung. În acest context, a fost adoptată Directiva privind restructurarea și a doua șansă (2019/1023)[12] pentru a introduce standarde minime în legislația națională a statelor membre în materie de solvabilitate, pentru a se asigura că debitorii aflați în dificultate financiară dispun de cadre de restructurare preventivă, pentru a oferi proceduri care conduc la remiterea datoriilor angajate de întreprinzătorii supraîndatorați, precum și pentru a spori eficiența tuturor tipurilor de proceduri de insolvență. Este important să se continue transpunerea și punerea în aplicare a directivei. Comisia Europeană a anunțat, de asemenea, în Planul de acțiune privind uniunea piețelor de capital din septembrie 2020[13] că se lucrează la o armonizare minimă sau o convergență sporită în domeniile specifice ale insolvenței nebancare de bază. Dincolo de aceasta, există posibilitatea ca statele membre să evalueze în continuare eficiența și eficacitatea cadrelor naționale de insolvență în conformitate cu cele mai bune practici internaționale și să remedieze deficiențele rămase[14].

(12) Aprofundarea în continuare a pieței unice a bunurilor și serviciilor și adaptarea zonei euro la era digitală pot constitui un motor major al creșterii economice, al convergenței și al rezilienței. Moneda comună și piața unică au evoluat în tandem pentru a crea condiții mai bune pentru stabilizarea economică și creșterea pe termen lung. Criza provocată de pandemia de COVID-19 a stimulat utilizarea instrumentelor digitale, a subliniat importanța pieței unice digitale și a accelerat utilizarea metodelor de plată digitale și fără numerar. Cu toate acestea, piața unică rămâne incompletă, în special în domeniul serviciilor și mai precis al comerțului cu amănuntul și al serviciilor profesionale. Piața unică are potențialul de a limita rigiditatea prețurilor care reprezintă un obstacol atât în calea mecanismului de transmisie a politicii monetare, cât și în calea rezilienței economice. Piața unică contribuie la mobilitatea factorilor de producție, ceea ce permite sectoarelor, regiunilor și statelor membre să reducă la minimum costurile economice (de exemplu, legate de șomaj) ca răspuns la șocuri. Pentru a realiza o mai bună integrare a pieței unice a bunurilor și serviciilor, este necesar să se elimine toate restricțiile inutile care au mai rămas, să se consolideze mecanismele de supraveghere a pieței și să se ia măsuri de garantare a capacității administrative pentru a se atinge aceste obiective.

(13) Reformele și investițiile care îmbunătățesc integrarea și tranzițiile de pe piața muncii, în special în ceea ce privește locurile de muncă digitale și verzi, sunt esențiale pentru creșterea rezilienței economice și sociale și susținerea redresării. Măsurile imediate

---

12 JO L 172, 26.6.2019, p.18-55.

13 COM(2020)590 final.

14 Eurogrupul a identificat o serie de principii care includ identificarea timpurie a supraîndatorării și disponibilitatea unor proceduri timpurii de restructurare. A se vedea https://www.consilium.europa.eu/ro/meetings/eurogroup/2016/04/22/

de criză luate la nivel național și la nivelul Uniunii au limitat impactul economic și social negativ asupra lucrătorilor. În același timp, o serie de reforme mai vechi au devenit și mai urgente acum: politici active eficace pe piața muncii, inclusiv sprijin individualizat, îmbunătățirea calității și a caracterului incluziv al sistemelor de educație și formare pentru a consolida rezultatele educaționale încă de la o vârstă fragedă, măsuri ferme de recalificare și perfecționare profesională și investiții în educația și formarea adulților și în platforme de învățare online, soluționarea problemei deficitului de competențe, creșterea perspectivelor de angajare pentru segmentele cele mai vulnerabile ale populației active, inclusiv pentru tineri și șomeri de lungă durată, precum și eliminarea disparității de gen. Promovarea creării de locuri de muncă de calitate și îmbunătățirea condițiilor de muncă, în special prin asigurarea unor salarii minime adecvate și abordarea problemei segmentării pieței muncii sunt esențiale pentru sprijinirea unei redresări sustenabile și favorabile incluziunii. Dialogul social și negocierile colective joacă un rol important în succesul elaborării și punerii în aplicare a politicilor.

(14) Accesul la sisteme de sănătate și de protecție socială adecvate, favorabile incluziunii și sustenabile, care funcționează ca stabilizatori automați în perioada de criză, este important pentru reziliența economică și socială. Ele contribuie la menținerea unor standarde de viață decente și a unei stări bune de sănătate a populației, aspecte fundamentale pentru o economie a muncii productivă, de-a lungul întregului ciclu economic. Investițiile menite să sprijine reformele în domeniul sănătății și sistemele de sănătate reziliente trebuie să rămână o prioritate pentru statele membre. Punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale[15] este esențială pentru orientarea politicilor. Pentru a face față crizei, a devenit și mai importantă necesitatea de a asigura o protecție socială adecvată pentru toți, atât în ceea ce privește calitatea asistenței medicale și a îngrijirii pe termen lung, cât și în ceea ce privește veniturile de înlocuire pentru toți lucrătorii, inclusiv pentru cei cu contracte atipice și pentru lucrătorii care desfășoară o activitate independentă. Multe state membre au adoptat măsuri temporare de sprijin pentru venituri și măsuri de asistență socială în favoarea grupurilor vulnerabile cu venituri foarte mici și a lucrătorilor care nu au dreptul la indemnizații de șomaj. S-au luat măsuri în ceea ce privește prestațiile, condițiile de eligibilitate și serviciile suplimentare în natură. Consolidarea caracterului adecvat și a gradului de acoperire al sistemelor de protecție socială trebuie să se realizeze într-un mod care să garanteze sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice și echitatea între generații.

(15) În ultimii ani s-au înregistrat progrese semnificative, însă consecințele economice negative ale pandemiei au exercitat o nouă presiune asupra sectorului financiar. Băncile din zona euro au intrat în actuala criză cu capacități mai puternice de absorbție a pierderilor, față de cum erau înainte de începutul crizei financiare mondiale. Împreună cu măsurile de politică monetară și fiscal-bugetară, acest lucru a permis evitarea unei înăspriri a condițiilor de finanțare pe piață, dincolo de faza inițială a crizei, și a asigurat continuarea furnizării de credite sectorului privat. Probabil criza va pune o presiune și mai mare asupra nivelurilor deja scăzute de rentabilitate a băncilor și asupra ratelor creditelor neperformante, precum și asupra sectorului financiar nebancar, care a suferit ieșiri de capital și pierderi din reevaluare care nu au fost recuperate decât parțial. Acest lucru ar putea îngreuna acordarea de

[15] Proclamația interinstituțională privind Pilonul european al drepturilor sociale JO C 428, 13.12.2017, p. 10-15.

credite, care este esențială pentru redresare. Intervențiile strategice rapide și considerabile au favorizat încrederea și au contribuit la menținerea stabilității macrofinanciare. Pentru a atenua riscurile, este esențial să se elimine cercul vicios dintre vulnerabilitățile din sectorul corporativ și riscurile din sectorul financiar și să se remedieze deficiențele structurale pentru a putea consolida rentabilitatea. Sistemele de garanții guvernamentale pentru împrumuturi ajută la protejarea întreprinderilor și a sectorului bancar, dar constituie, de asemenea, datorii contingente pentru bugetele statelor membre. În absența unui sistem eficace care să facă distincția între întreprinderile viabile și întreprinderile neviabile, prelungirea moratoriului privind insolvența și restructurarea datorată dificultăților financiare a împrumuturilor neperformante implică decizii dificile, deoarece ar putea duce la alocarea necorespunzătoare a fondurilor și la creșterea pierderilor în eventualitatea unui faliment.

(16) Finalizarea arhitecturii UEM rămâne esențială. Eliminarea lacunelor rămase ar putea crește și mai mult stabilitatea și reziliența zonei euro și ar consolida rolul internațional al monedei euro, care a rămas, în linii mari, stabilă în ultimii ani. Dincolo de funcția sa de stabilizare pe termen scurt și de rolul său în sprijinirea redresării, Next Generation EU are potențialul de a avea un impact pe termen lung asupra UEM. Prin creșterea rezilienței zonei euro în fața viitoarelor șocuri și prin emisiunea considerabilă de datorii exprimate în euro, inclusiv de obligațiuni ecologice și sociale, se va adăuga profunzime și lichiditate pe piața titlurilor de creanță de înaltă calitate exprimate în euro și se va putea, astfel, consolida moneda euro ca monedă internațională de rezervă. Cu toate acestea, încă lipsesc elemente importante în UEM, cum ar fi o uniune bancară completă și o uniune a piețelor de capital. Consolidarea uniunii bancare rămâne esențială pentru a asigura stabilitatea financiară, pentru a reduce fragmentarea financiară și pentru a proteja împrumuturile către economie în perioade de criză. Finalizarea lucrărilor legate de pachetul de reforme al MES este o prioritate, inclusiv introducerea unui mecanism de sprijin pentru Fondul unic de rezoluție. Acest mecanism de sprijin ar trebui să devină operațional și să fie anticipat, cu condiția realizării unor progrese suficiente în ceea ce privește reducerea riscurilor. Ar trebui să continue lucrările cu privire la soluții de depășire a limitărilor structurii actuale pentru furnizarea de lichidități în procesul de rezoluție. Finalizarea uniunii piețelor de capital este o prioritate-cheie, după cum o demonstrează noul plan de acțiune din septembrie 2020. O UEM puternică și rezilientă va fi, de asemenea, importantă pentru consolidarea rolului internațional al monedei euro și pentru asigurarea autonomiei economice și financiare a Uniunii referitor la care Comisia va prezenta o comunicare, respectând totodată pe deplin piața internă a Uniunii, într-un mod deschis și transparent față de statele membre care nu fac parte din zona euro,

RECOMANDĂ statelor membre din zona euro să ia măsuri, în mod individual, inclusiv prin intermediul planurilor lor de redresare și reziliență și, în mod colectiv, în cadrul Eurogrupului, pentru perioada 2021-2022, în vederea atingerii obiectivelor următoare.

1. Asigurarea unei orientări politice care sprijină redresarea

Deoarece situația de urgență sanitară persistă, politicile bugetare trebuie să rămână favorabile în toate statele membre din zona euro pe tot parcursul anului 2021.

Măsurile politice trebuie să se adapteze circumstanțelor specifice fiecărei țări și să fie prompte, temporare și specifice. Întrucât riscurile de evoluție negativă continuă să se

concretizeze, statele membre trebuie să continue să își coordoneze acțiunile pentru a lupta cu eficacitate împotriva pandemiei, a susține economia și a sprijini o redresare sustenabilă.

Atunci când condițiile epidemiologice și economice permit acest lucru, statele membre trebuie să elimine treptat măsurile de sprijin destinate întreprinderilor și cetățenilor astfel încât să se atenueze impactul social și asupra pieței muncii al crizei și să urmărească politici bugetare menite să asigure poziții bugetare prudente pe termen mediu și să asigure sustenabilitatea datoriei, consolidând, în același timp, investițiile.

Statele membre trebuie să continue reformele care consolidează gradul de acoperire, caracterul adecvat și sustenabilitatea sistemelor de sănătate și de protecție socială.

Statele membre trebuie să acorde o atenție deosebită calității măsurilor bugetare. Ele trebuie să îmbunătățească gestionarea finanțelor publice, mai ales prin integrarea investițiilor în procesul de stabilire a bugetelor și înverzirea bugetelor și prin cadrele de achiziții publice. Ele trebuie să utilizeze analize ale cheltuielilor pentru a orienta mai bine cheltuielile publice pe nevoile de redresare și reziliență.

2. Îmbunătățirea în continuare a convergenței, a rezilienței și a creșterii durabile și favorabile incluziunii

Trebuie să se atenueze riscul apariției unor noi divergențe și să se sporească reziliența economică și socială în zona euro prin punerea în aplicare a unor reforme care consolidează productivitatea și ocuparea forței de muncă, garantează o alocare armonioasă a resurselor și ameliorează funcționarea pieței și a administrației publice, precum și prin creșterea nivelului investițiilor publice și private pentru a sprijini redresarea în concordanță cu tranzițiile verzi și digitale echitabile și favorabile incluziunii.

Trebuie să se continue integrarea pieței unice a bunurilor și serviciilor, inclusiv a celor digitale, prin eliminarea restricțiilor inutile, prin intensificarea supravegherii pieței și prin garantarea unei capacități administrative suficiente.

Trebuie să se asigure politici active eficace pe piața muncii și sprijin pentru tranzițiile profesionale, în special în ceea ce privește economia verde și digitală. Trebuie să se promoveze condiții de muncă echitabile și să se remedieze problema segmentării pieței muncii. Trebuie să se asigure implicarea efectivă a partenerilor sociali în procesul de elaborare a politicilor, să se consolideze dialogul social și negocierile colective. Trebuie să se consolideze sistemele de educație și formare favorabile incluziunii și să se intensifice investițiile în dobândirea de competențe, soluționând problema deficitului de competențe.

Trebuie să se caute în continuare o soluție globală bazată pe consens pentru a remedia problema dificultăților fiscale care decurg din digitalizarea economiei în cadrul OCDE și să se acționeze rapid la nivelul UE până în iunie 2021. Trebuie să se facă în continuare progrese pentru a combate planificarea fiscală agresivă, pentru a reduce sarcina fiscală asupra costului forței de muncă și a susține o schimbare a impozitării în direcția tarifării carbonului și a aplicării unor taxe de mediu.

3. Consolidarea cadrelor instituționale naționale

Trebuie să se continue și să se acorde prioritate reformelor menite să elimine blocajele din calea investițiilor și să se garanteze utilizarea promptă și eficientă a fondurilor UE, inclusiv a Mecanismului de redresare și reziliență. Trebuie să se consolideze eficacitatea și digitalizarea administrației publice, inclusiv a sistemelor de justiție și de sănătate, precum și a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă. Trebuie să se reducă sarcina administrativă pentru întreprinderi și să se îmbunătățească mediul de afaceri. Trebuie să se creeze cadre eficiente de combatere a fraudei, a corupției și a spălării de bani.

Trebuie să se promoveze acțiuni concrete pentru a spori eficiența, eficacitatea și proporționalitatea cadrelor de insolvență, pentru a elimina expunerile neperformante și pentru a asigura o alocare eficientă a capitalului.

4. Asigurarea stabilității macrofinanciare

Trebuie să se mențină canalele creditului pentru economie și măsurile de sprijinire a întreprinderilor viabile atât timp cât este necesar în timpul perioadei de urgență a crizei fără precedent.

Trebuie să se mențină bilanțuri solide în sectorul bancar, inclusiv prin continuarea rezolvării problemei creditelor neperformante, în special prin dezvoltarea unor piețe secundare pentru creditele neperformante.

5. Finalizarea UEM și consolidarea rolului internațional al monedei euro

Trebuie să se realizeze progrese în ceea ce privește aprofundarea uniunii economice și monetare în vederea creșterii rezilienței zonei euro prin finalizarea uniunii bancare și a uniunii piețelor de capital și prin inițiative de implementare a politicilor privind finanțele digitale, serviciile financiare cu amănuntul și finanțele sustenabile.

Trebuie să se crească eficiența, proporționalitatea și coerența generală a gestionării crizelor bancare și a cadrului de asigurare a deponenților, incluzând plase de siguranță robuste pentru uniunea bancară, ca priorități pe termen scurt.

Progresele înregistrate în aceste domenii vor contribui la consolidarea rolului internațional al monedei euro și vor promova mai bine interesele economice ale Europei la nivel mondial, respectând pe deplin piața internă a Uniunii.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele